

«Κρητική Παρακλητική» (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

/ [Πεμπτούσία](#)

Εισήγηση στην παρουσίαση του τρίτομου έργου του Αρχιμ. Χρυσόστομου Παπαδάκη «Κρητική Παρακλητική»

Ευλογητός ο Θεός και πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρακλήσεως, ο παρακαλών ημάς εν πάση τη θλίψει ημών, εις το δύνασθαι ημάς παρακαλείν τους εν πάση θλίψει διά της παρακλήσεως ης παρακαλούμεθα αυτοί υπό του Θεού (Β΄ Κορ. α΄ 3-4).

Ας είναι ευλογημένος και δοξασμένος ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Πατήρ και ο χορηγός της ευσπλαχνίας, του ελέους και της συγκαταβάσεως και ο Θεός κάθε παρηγορίας για τους θλιβομένους ανθρώπους.

Αυτός που μας παρηγορεί και μας γαληνεύει σε κάθε μας θλίψη, ώστε να μπορούμε και εμείς να παρηγορούμε τους ανθρώπους, οι οποίοι ευρίσκονται σε κατάσταση αφόρητης λύπης με την παρηγοριά, με την οποία εμείς οι ίδιοι παρηγορούμεθα από τον Θεό.

Είμαστε άνθρωποι και κάνουμε όνειρα για το μέλλον μας, για τα παιδιά μας, για την πνευματική μας πρόοδο, την όμορφη και ειρηνική ζωή μας, αλλά πολλές φορές ξαφνικά μέσα σε μια στιγμή βλέπουμε να σωριάζονται όλα σε ερείπια. Κάποιοι από εμάς βρεθήκαμε αντιμέτωποι με θλίψεις, αρρώστιες, οικογενειακά ή οικονομικά προβλήματα μεγάλα και άλυτα.

Τότε αντιλαμβανόμαστε πόσο μικροί είμαστε! Πόσο αδύναμοι! Και ενώ κάποτε νομίζουμε ότι έχουμε δυνάμεις, χρήματα, γνώσεις, ικανότητες, κοινωνική καταξίωση, ανέσεις, εύκλεια, κάποια στιγμή κουρελιάζονται όλα μπροστά στα απρόοπτα της ζωής. Και τότε; Πώς να παρηγορήσει κανείς έναν οικογενειάρχη που είναι μακροχρόνια άνεργος ή αρρώστησε βαριά το παιδί του; Πώς να στηρίξει ένα παιδί που έχασε τη μητέρα του; Πώς να ενισχύσει έναν αδελφό που υποφέρει από ανίατη αρρώστια; Και όταν πάλι μας τσακίζουν κάποιες πνευματικές πτώσεις και αδυναμίες, τότε... τότε ποιος θα μας στηρίξει, ποιος θα μας παρηγορήσει;

Ξέρουμε ποιος... Το καταλαβαίνουμε. Αλλά δυστυχώς μόνο θεωρητικά. Στη δύσκολη ώρα των πειρασμών και των δοκιμασιών τα χάνουμε, μελαγχολούμε, απελπιζόμαστε μέχρι να έρθει η ώρα που μέσα στο καμίνι των θλίψεων θα νιώσουμε το άγγιγμα του Θεού. Θα αισθανθούμε την παρουσία Του να έρχεται ως «φωνή αύρας λεπτής» (Γ΄ Βασ. ιθ΄ 12) και να απαλύνει τον πόνο μας. Είναι η ώρα που καταλαβαίνουμε έμπρακτα ότι μόνο ο Θεός μπορεί να μας ξεκουράσει, να μας ειρηνεύσει. Όταν μας απογοητεύσουν πλήρως οι γύρω μας άνθρωποι, όταν χάσουμε κάθε αποκούμπι, τότε καταλαβαίνουμε ότι μόνο ο Θεός μας απέμεινε.

Γιατί μόνο Αυτός είναι που ξέρει πραγματικά τις δυσκολίες μας, μόνο Αυτός θέλει και μπορεί να μας βοηθήσει. Γιατί Αυτός είναι «ο πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρακλήσεως» (Β΄ Κορ. α΄ 3). Αυτός είναι η πηγή του ελέους. Γι' αυτό άλλωστε έστειλε τον Υιό Του τον Μονογενή στη γη μας, για να σηκώσει όλες τις πτώσεις μας και τους πόνους μας. Και Εκείνος δεν μας άφησε μόνους. Έστειλε άλλον Παράκλητο, το Πνεύμα της αληθείας» (Ιωάν. ιδ΄ 17), για να μας παρηγορεί και μέσω Αυτού μας χάρισε τους Αγίους Του, που είναι ο ίδιος ο Κύριος, «παρατεινόμενος εις τους αιώνας», για να μας παρηγορήσουν, να μας παραμυθήσουν, να μας στηρίξουν, να μας δυναμώσουν.

Σε αυτούς τους Αγίους καταφεύγουμε στις δυσκολίες και στους πειρασμούς μας,

αυτούς παρακαλούμε να μας συμπαρασταθούν και βλέπουμε ότι δεν μας το αρνούνται. Άλλωστε ο Κύριος μας είπε «αιτείτε και δοθήσεσθε υμίν» (Ματθ. ζ´ 7). Οι Άγιοι δείχνουν τη ζωντανή παρουσία τους, όταν οι άνθρωποι τους αναζητούν και τους επικαλούνται προσευχόμενοι. Μας διηγείτο ο μακαριστός Γέροντας Γαβριήλ ο Κύπριος, ότι ευρισκόμενος προ χρόνων σε Μοναστήρι του Ναυπλίου, ο τότε Επίσκοπος Αργολίδος Χρυσόστομος Δεληγιαννόπουλος, μορφή Αγία, ρωτήθηκε από πιστούς ποιοί Άγιοι και ποιες εικόνες θαυματουργούν, και η απάντησή του σε αυτό το ερώτημα ήταν ότι θαυματουργούν εκείνοι και εκείνες που δέχονται πολλές προσευχές. Έτσι, βλέπουμε τους πιστούς να παρακαλούν τους Αγίους για την επίλυση όλων των αναφυομένων προβλημάτων τους. Οι Παρακλητικοί Κανόνες σε αυτούς που παρίστανται θριαμβευτές στο θρόνο της μεγαλωσύνης του Θεού του Υψίστου και πρεσβεύουν αδιαλείπτως υπέρ των επικαλουμένων αυτούς με ζέση, έχουν ευρεία διάδοση μεταξύ τω χριστιανών, που τους ψάλλουν σε κάθε θλίψη και δυσκολία τους βρίσκοντας άμεση ανακούφιση. Μέγιστο παράδειγμα οι Παρακλήσεις που απευθύνονται στην Παναγία μας, τη μεγάλη μας Μητέρα, τη φιλόστοργη Μάνα, αυτοί που ψάλλονται σε κάθε περίπτωση, αλλά ιδιαιτέρως τις πρώτες δεκαπέντε ημέρες του Αυγούστου, του μήνα που είναι αφιερωμένος στην Παναγία μας, και προσελκύουν πλήθος πιστών, οι οποίοι με κατάνυξη της απευθύνουν τα αιτηματά τους, τις παρακλήσεις τους.

(συνεχίζεται)